

बाहुय

अभ्यगच्छत् सवामावः पदभ्यामेव जनेश्वरः ।
तमब्रवीत् समागम्य स राजा धर्मेषितमम् ।
किमागमनमाचक्षु भगवन् । कृतमेव तत् ।
एवमुक्तः स विप्रश्चिः सुदुष्कर्मिदमब्रवीत् ।
प्रतिश्रुत्व करिष्येति श्रुत्वा तत्कर्तुमर्हसि ।
अनिष्टद्वानि गुरुणा फलानि मनुजवर्धन ।
भजितानि महाराज ! तत्र मां प्राधिमा
चिरम् ।

सुदुष्कर्म उवाच ।

प्रमाणं कस्यतो राजा भवतो दण्डधारणे ।
अनुज्ञायामपि तथा हेतुः स्याद्वासावर्धनम् ।
स भवानभ्यनुज्ञातः शुद्धिकर्मा महाव्रतः ।
ब्रूहि कामाननोऽन्यात्वं करिष्यामि हि ते वच ।
आस उवाच ।
स कृन्वमानो ब्रह्मर्षिः पार्थिवेन महात्मना ।
नान्यं स वरयामास तस्माद्वाक्काटते वरम् ।
ततः स पृथिवीपालो लिखितस्य महात्मनः ।
करो प्रच्छेद्यामास धृतदण्डो जगाम सः ।
स गत्वा भातरं शङ्खमार्तरूपोऽब्रवीद्विदम् ।
धृतदण्डस्य दुर्गुह्यं भवति त्वनुमर्हसि ।
शङ्ख उवाच ।
न कुप्ये तव धर्मेश ! न त्वं दूषयसे मम ।
धर्मस्तु ते अतिक्रान्तस्तस्मै निष्कृतिः कृता ।
स गत्वा बाहुदं शरीरं तर्पयस्व यथाविधि ।
देवावृषीन् पिबेच्चैव मा चाधर्मं मनः क्षयाः ।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा शङ्खस्य लिखितस्तदा ।
अवगाह्यापगां पुण्यासुदकार्यं प्रचक्रमे ।
प्रादुरास्तां ततस्तस्य करो जलजसन्निभौ ।
ततः स विक्रितो भ्रातुर्दण्डयामास तौ करो ।
नदीयं पुरा प्रसेनजिह्वायां गौरी नाम
आसीत् । ततः क्रुद्धेन भर्ताभिप्रेता नदीरूपा
जाता । यथा, हरिवंशे । १२ । ५ ।
“लेभे प्रसेनजिह्वायां गौरीं नाम पतिव्रताम् ।
अभिप्रेता तु सा भर्ता नदी वै बाहुदा कृता ।”
पूज्यं शीघ्रवस्य परीक्षितान्नो वृषतेभ्यर्च्यं
बाहुदा । यथा, महाभारते । १ । ६५ । ४२ ।
“परीक्षितुं खलु बाहुदासुपयेभ्यः सुयशं नाम
तस्यामस्य जज्ञे भीमसेनः ।” बाहुदाची च ।
बाहुभूषा, स्त्री, (बाहुभूषणीभूषा भूषणम् ।)
कैयूरम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । १२६ । बाहु-
भूषणमात्रम् ।
बाहुमेदी, [न] पुं, (बाहुं भिनत्तीति । बाहु +
भिद् + भिजिः ।) विष्णुः । इति भूरिप्रयोगः ।
बाहुमेदके त्रि ।
बाहुमूलं, स्त्री, (बाहुं मूलम् ।) कच्छः । वगल
इति भाषा । इत्यमरः । २ । ६ । ३६ । (यथा
साहित्यदर्पणे । ३ । १२३ ।
“कापि कुल्लसंयानसंयममप्यदेशतः ।
बाहुमूलं क्षणौ नाभिपङ्कजं दर्शयेत्स्फुटम् ।”)
बाहुयुद्धं, स्त्री, (बाहुं बाहुभ्यां वा युद्धम् ।)
भुजाभ्यां संग्रामः । मलयुद्धम् । तत्पर्यायः ।
निपुद्धम् २ । तस्य क्रमो यथा,—

बाहुस

“कृतप्रतिहतैश्चिजैर्बाहुभिश्च सकङ्कटेः ।
सन्निपातावधूतैश्च प्रमाथोन्मथनेक्षया ।
क्षेपणैर्मुष्टिभिश्चैव वराहोद्धतनिखनेः ।
तलेर्वक्ष्यनिपातैश्च प्रच्छेदाभिस्तथैव च ।
शलाकानखपातैश्च पादोद्धूतैश्च दारुणैः ।
जानुभिश्चाक्षनिघोषैः शिरोभिश्चावघट्टनेः ।
तद्युद्धमभवद्वोरमशङ्कं बाहुतेजसा ।
बलप्रायेण मूराणां समानोत्सवसन्निधौ ।”
इति विराटपञ्चनि १२ अध्यायः ।
सकङ्कटः कङ्कटः करचर्चणः किञ्चलस्तद्वि-
तेरित्यर्थः । कृतप्रतिहतैः परप्रयुक्तिप्रतिहतैः ।
चिजैर्विचिजैर्बन्धैरिति शेषः । सन्निपातैश्चादि ।
एते मलानां शिखाविशेषाः । सन्निपातैः
परस्परसङ्घातैः । अवधूतैर्वद्धसुसुजाघातैः ।
प्रमाथैः पातयित्वा पेषणैः । उन्मथनैः अन्त-
रीक्षे भुजाभ्यां मथनैः । क्षेपणैः स्थापानात्
प्रक्षालनैः । बहाङ्गुलिकरो मुष्टिः ।
“अवाहृतुखं स्तब्धगतं भ्रामयित्वा तथैव यः ।
क्षिप्तस्य शब्दः स भवेद्वाहोद्धूतनिखनः ।
तर्ज्यङ्गुलमध्यन प्रसारितकरो हि यः ।
सम्यहारस्तलाख्यस्तु संयहो वज्रमिष्यते ।”
अर्द्धचन्द्रतुल्यमलमुष्टिर्वज्रमित्यर्थः ।
“प्रच्छेदाङ्गुलिहस्तेन प्रच्छेदिः प्रकृतिः स्मृता ।
द्विगुणोद्धतबाहुर्वृक्षदीयायं यथाबलम् ।
प्रहारः स शलाका स्यात् पादोद्धूतः पदा-
हतम् ।”
जानुभिश्चाक्षनिघोषैः पादाङ्गुलीरसङ्घर्ष-
निभिः करणैर्गोत्रैश्चङ्कटानि तैः । बलप्रायेण
बलोल्लेखेन । इति तट्टीका । (यथा, मार्क-
ण्डेयपुराणे । २३ । १३ ।
“ततः सिंहः समुत्पन्न गजकुम्भान्तरस्थितः ।
बाहुयुद्धेन युयुधे तेनोच्चैश्छेदशरिणा ।”)
बाहुलं, स्त्री, बाहुजायम् । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
४३३ । (बहुल + अण् ।) बहुलभावश्च ।
बाहुलः, पुं, अयिः । इति शब्दरत्नावली ।
(बहुला क्षतिका तथा युक्ता पौर्णमासी
बाहुली । बाहुली पौर्णमासी यस्मिन् । सास्मिन्
पौर्णमासीत्यम् ।) कार्तिकमासः । इत्यमरः ।
१ । ४ । १८ ।
बाहुलेयः, पुं, (बहुलानां क्षतिकादीनामपत्वं
पुमान् बहुला + ट् ।) कार्तिकेयः । इत्य-
मरः । १ । १ । ४२ ।
बाहुसहस्रभृत्, पुं, (बाहुनां सहस्रं विभक्त्योति ।
क्षिप् । “ह्रस्वस्य पिति किति तुक् । ६ । १ ।
७१ । इति तुक् च ।) कार्णवीर्याण्युनः । इति
त्रिकाक्षशेषः । (अयस्य बाहुसहस्रप्राप्तिकथा
यथा, महाभारते । १३ । १५२ । ७८ ।
“स वरेन्द्रेन्द्रितस्तेन वृषो वचनमब्रवीत् ।
सहस्रबाहुभूयं वै चन्द्रमध्ये यद्विद्वन्मया ।
मम बाहुसहस्रमु पश्यन्तां सैनिका रणे ।
विक्रमेण महीं लक्ष्मां जयेयं संश्रितव्रतः ।”
परशुरामो हि अयस्य बाहुसहस्रं परशुना

बीभत्सः

चिच्छेद । अयस्य विवरणादिकं कार्णवीर्यशब्दे
द्रष्टव्यम् ।)
बाहुवाहवि य, बाहुभिर्बाहुभिर्यद् युद्धं दृष्टं तत् ।
हाताहाति इति भाषा । इति सुम्भबोधयाक-
रणम् ।
विद इ अंशे । अवयव इत्यर्थः । इति कविकल्प-
दुमः । (भा०-पर०-सक०-सेट् ।) इ विन्द्यते ।
विन्दुरिति शब्दवृत्त्यन्तार्थमेवायं घातुपारायणम् ।
इति दुर्गादासीयटीका ।
विल क श्र विमेदने । इति कविकल्पदुमः ।
(चुरा०-तुदा०-च-पर०-सक०-सेट् ।) क, वेल-
यति । श्र विलति । इति दुर्गादासः ।
विस इ य क्षेपे । इति कविकल्पदुमः । (दिवा०-
पर०-सक०-सेट् ।) य विस्यति । इर अविशत
अवेसीत् । अस्मात् पुषादित्वात्प्रत्यङ् इत्यन्वे ।
इति दुर्गादासः ।
बीभत्सः, पुं, (बीभत्स्यतेऽनेन । वध + सन् + करणे
षष् ।) अर्जुनः । इति मेदिनी । से, २६ ।
बीभत्सः, त्रि, (बीभत्सा दृष्टाव्यत्र । अर्ध-
आद्यच् ।) क्रूरः । (यथा महाभारते । १ ।
१ । २१० ।
“यदाश्वौघं मोक्षपुत्रादिभिस्ते-
हंतान् पाषाणान् द्रौपदेयांश्च सुप्रान् ।
कृतं बीभत्समयशस्य च कर्म
तदा नार्थसे विजयाय सन्नय ।”)
दृष्टाव्यम् । (यथा, मार्कण्डेये । १६ । १८ ।
“तथापि प्रकृता भार्या तममन्यत देवतम् ।
नं तथाप्यतिबीभत्सं सर्वश्रेष्ठममन्यत ।”)
विक्रितः । इति मेदिनी । से, २६ । (यथा,—
“दुष्टेर्दोषैः पृथक्सर्वैर्बीभत्सालोकनादिभिः ।”
इति माधवकरकृतसंविनचयैर्दृष्टाधिकारे ।
बीभत्सालोकनं विक्रितदर्शनमिति तट्टीकायां
विजयचरितेनोक्तम् ।) पापी । इत्यण्यः ।
शङ्कराद्यहरसान्तगतवधरसः । तत्पर्यायः ।
विक्रतम् २ । इत्यमरः । तस्य लक्षणादि यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । २६३ ।
“जुगुप्सा स्यादिभावस्तु बीभत्सः कथ्यते रसः ।
नीलवर्णं महाकालदेवतोऽयमुदाहृतः ।
दुर्गन्धमांसपिशितमेदांश्चालम्बनं मतम् ।
तत्रैव क्षमिताद्यस्तुहीपनसुदाहृतम् ।
निहीवनास्यबलननेत्रसङ्कोचनादयः ।
अनुभावास्तत्र मतास्तथास्तुर्ध्वभिचारिणः ।
मोहोऽपसार आवागे आधिख मरणादयः ।”
अयस्य रसयोदाहरणं यथा तत्रैव ।
“उत्तमोत्तमं कृतिं प्रथममप्यपृच्छोप-
भूयांसि मांसा
न्यमस्मिक् पृष्ठपिच्छाद्यवयवसुलभान्मृगपूतीनि
जगध्वा ।
अन्तःपर्यस्तेनैव प्रकटितदृशनः प्रेतरङ्गः
कराङ्गा
दङ्गुस्थादस्त्रिसंखं स्फुटगतमपि क्रयमचय-
मपि ।”)